

NAŠA RADOŠT

To je priča sreće
koju sa svima
podijelila
bih

učnički list
osnovne škole
Stjepana Radića,
Metković
Lipanj 2009
godina XXXI broj 31

SADRŽAJ

Natjecanja 2009.	3.-5.
- Državna	
- Regionalna	
Djetinjstvo u Neretvi	6.
Božić naš.	7.
- Božićna priredba	
Novo u našem gradu	8.
- Otvorenje glazbene škole	
Pomoći drugome svakome je dužnost	9.
- Podijelimo radost s drugima	
- Dizalo pušteno u rad i dani kruha	
Kruh naš svagdašnji	10.
Nova tradicija	11.
- Maraton lađa na Neretvi	
Oj, more duboko	12.
Tko se smije zlo ne misli	13.
Zabavni kutak	14.
Školski dani	15.
U našoj školi se uvijek nešto događa	16.
- Susret s književnicom Majom Brajko-Livaković	
- Putopis iz zavičaja	
Naš lijepi hrvatski jezik	17. i 18.
Intervjuirali smo	19.
- Intervju s knjižničarkom škole Ivanom Čarapinom	
Treba znati sanjati	20.
Fotostrip	21. i 22.
I najmlađi imaju projekte	23.
- Projekt Higijenom zuba i drugim putevima do zdravog življenja	
Bili smo u kinu	24.
- Slumdog Millionaire	
Eko kutak	25.
- Smeđi medvjedi-rijetka i zaštićena vrsta	
O djetinjstvu s ljubavlju	26. i 27.
Naši osmaši	28.

IN MEMORIAM

Pavo (Paviša) Volarević
(1953.-2009.)

22.02.2009. školom se proširila tužna vijest. Oprostili smo se od našeg vrijednog djelatnika, domara, Pave Volarevića. Nije uspio dobiti bitku s teškom bolešću, a gotovo do posljednjeg trenutka živio je s nama, i zajedno smo vjerovali da će ipak ozdraviti. Nažalost, opaka bolest bila je neumoljiva i okrutna. Bio je marljiv djelatnik, ponekad nas je oštro pogledao i skrenuo pozornost na neke naše nestašluke, ali to je bilo dobronamjerno. Prerano nas je napustio, u 56. godini života, a mogao je još dosta toga uraditi za dobrobit naše škole.

Sjećanje na Pavu dugo ćemo čuvati.

POČIVAO U MIRU BOŽJEM!

Novinari

Riječ urednika

Drage čitateljice i čitatelji!

Evo bližimo se i vi i ja kraju još jedne školske godine, a tako i još jednom novom izdanju Naše radosti, ili našeg školskog lista, koji ove godine broji već 31. izdanje. Kao i one prije nje, i ova godina je prebrzo prošla; ideja je bilo puno, ali ne i previše vremena. Ipak, i ovaj puta pripremili smo za vas raznolikih tema; pisali smo sastavke i pjesme, prisustvovali različitim školskim događanjima tijekom godine, crtali, slikali, smišljali nove teme, surfali. Sve u svemu, potrudili smo se da napravimo jedan lijepi i raznoliki školski list u kojem će svatko pronaći nešto za sebe. Najviše prostora sam posvetio, kao što to i treba biti, radovima naših učenika, no izborom ostalih radova zahvatio sam i mnoga druga raznolika područja. Radeći na ovom listu i sam sam mnogo naučio, kao i moji učenici koji su mi pomogli, i koji su se prije svega dobro zabavili uživljavajući se u novinarski posao. Na svemu tome neka im je hvala. Želim, dakle, ovom našem novom briju školskog lista sretnu plovidbu, neka dođe u prave ruke i bude također poticaj onima koji još nisu da nam se pridruže dogodne kao novinari, te doprinesu svojim radovima u slijedećem broju. Neka svakomu komu dođe u ruke od njega bude radost.

Dragan Sršen

NAŠA RADOST

Učenički list Osnovne škole Stjepana Radića
Metković, lipanj 2009.

Godina XXVIX., broj 31.

Nakladnik:

OŠ Stjepana Radića, Metković

Za nakladnika:

Božena Nikoletić, prof.

Glavni i odgovorni urednik:

Dragan Sršen, prof.

Koordinator i lektor:

Dragan Sršen

Grafički urednik:

Blagotvor Grgurinović, graf. inž.

Naslovnica:

Krunoslav Balog, graf. dizajner

Novinari:

6.a: Matej Erceg, Iva Jerkić, Iva Kaleb, Lara Laskač,
Božena Matić, Nevenka Mostarac, Zdenka Obšivač,

Mario Popović, Ivana Trogrlić

6.b: Nera Bilan, Marin Brčić, Ivan Matić

8.b: Ivana Čorić, Matea Jerkić, Ružica Kaznačić,

Tomislava Krstičević, Ana Markotić, Iva Mijoč,

Matea Popović, Mia Sršen

Izrada fotografija:

Foto Veraja, Metković, Ivica Puljan,

učenici škole i dr.

Tisak:

Tiskara Plečaš, Metković

Naklada:

800 primjeraka

22. REGIONALNO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

-14. i 15. svibnja u našoj školi se održalo 22. regionalno natjecanje iz matematike. U rješavanju matema-tičkih zadataka natjecalo se je 38 četvrtaša, 36 petaša i 39 šestaša. Od tog je 27 učenika bilo iz Zadarske županije, 19 iz Šibensko-kninske, 51 iz Splitsko-dalmatinske, te 16 učenika iz Dubrovačko-neretvanske županije.

-Prvog dana natjecanja u Gradskom kulturnom središtu Metković upriličena je svečanost otvaranja Natjecanja. Na početku svečanosti nazočne učenike, njihove mentore i sve ostale u ime domaćina pozdravila je ravnateljica Božena Nikoletić, a u ime Grada Metkovića zamjenik gradonačelnika Mato Mustapić. Tijekom programa izveden je igrokaz pod nazivom Izgubljena kućica koju su izveli učenici 3. e razreda i Balada o rastresenom profesoru matematike Zvonimira Baloga koju je izvela učenica 2.d razreda Klara Popović. U glazbenom dijelu nastupili su Školski zbor pod ravnanjem prof. Vanje Gabrić i Klapa učiteljica, a sve je naročito oduševio Mali školski orkestar pod ravnanjem prof. Zvonka Kneževića. Na kraju programa viša savjetnica Nives Jozić otvorila je Natjecanje.

-Tijekom petka natjecanja su održana u prostorima Škole, a testovima je pristupilo sveukupno 113 učenika. Tijekom natjecanja održano je i predavanje za mentore.

-Proglašenje pobjednika i nagrađenih učenika upriličeno je na svečanosti zatvaranja koje je, također, održano u GKS-u Metković. Među nagrađenim učenicima bilo ih je i troje iz Metkovića. U konkurenciji učenika petih razreda treću nagradu osvojila je Nikolina Jarak iz OŠ Stjepana Radića s mentoricom Nedom Grbavac. U konkurenciji šestih razreda treću nagradu osvojio je Hrvoje Ilić iz OŠ Stjepana Radića,

također s mentoricom Nedom Grbavac, dok je u istoj uzrasnoj kategoriji Martina Manenica iz OŠ Don Mihovila Pavlinovića, kojoj je mentorica bila nastavnica Aninka Senta, dobila pohvalnicu.

-U program zatvaranja Natjecanja sudjelovali su učenici 2. e razreda, koji su izveli igrokaz pod nazivom Tajna jednog imenika, te Školski zbor pod ravnanjem profesorice Vanje Gabrić.

Svi smo ozbiljni, natjecanje samo što nije počelo.

Vrijedno se radi.

UČENICI KOJI SU BILI NAJBOLJI NA ŽUPANIJSKIM,

MATEMATIKA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – Dubrovnik, 23. veljače 2009. godine

1. Nikolina Jarak, 5.a - 3. mjesto
Mentorica: Neda Grbavac
2. Hrvoje Ilić, 6.a – 4. mjesto
Mentorica: Neda Grbavac
3. Klara Dominiković, 7.b – 2. mjesto
Mentorica: Neda Grbavac
4. Josipa Rendulić, 7.b – 3. mjesto
Mentorica: Neda Grbavac

REGIONALNO NATJECANJE – Metković, 14. i 15. svibnja 2009. godine

1. Nikolina Jarak, 5.a – 3. nagrada
Mentorica: Neda Grbavac
2. Hrvoje Ilić, 6.a – 3. nagrada
Mentorica: Neda Grbavac

NJEMAČKI JEZIK

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – Metković, 4. ožujka 2009.

1. Andrea Marković, 8.d - 2. mjesto
Mentorica: Dajana Antunović

GEOGRAFIJA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – Dubrovnik, 10. ožujka 2009.

1. Bunoza Paula, 5.e – 1. mjesto
Mentorica: Sanda Blatančić
2. Mijić Ana, 8.e – 3. mjesto
Mentorica: Sanda Blatančić

EKOLOŠKI KVIZ LIJEPA NAŠA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – Dubrovnik, 13. veljače 2009. - 1. mjesto DRŽAVNO NATJECANJE – Seget Donji, 12. – 14. ožujka 2009. - sudjelovali

1. Sanja Tadić, 5.c
Luka Anković, 6.d
Klara Gavran, 7.b
Marija Tadić, 8.d

Anamarija Jarak, 7.a
Mentorica: Nataša Jakišić

POVIJEST

ŽUPANIJSKO NATJECANJE - Dubrovnik, 25. veljače 2009. - 2. mjesto

1. Jure Maslač, 7.d
Dario Pupiće, 8.e
Mentor: Nikola Grmoja

HRVATSKI CRVENI KRIŽ

OPĆINSKO NATJECANJE – Metković, 4. ožujka 2009. - 1. mjesto MEĐUŽUPANIJSKO NATJECANJE – Solin, 3. travnja 2009. - 4. mjesto

1. Iva Barbir, 8.d
Karla Mikulić, 8.d
Lucija Batinović, 8.d
Marija Volarević, 8.d
Josip Mijić, 8.d
Antonio Štimac, 8.b
Mentorica: Nataša Jakišić

LIDRANO

ŽUPANIJSKO NATJECANJE – Dubrovnik, 13. veljače 2009. – 1. mjesto

1. Klara Popović, 2.d
Ivan Skelić, 2. f
Božo Jovanović Bartulović, 4.e
Jona Skelić, 5.e
Lucija Markota, 6.g
Karlo Mijoč, 6.e
- radijska emisija „Kad narastem, bit ću dijete“ Ivane
Čarapine, Mentorica: Aleksandra Lukić-Skelić

TEHNIČKA KULTURA

ŽUPANIJSKO NATJECANJE - Dubrovnik, 24. travnja 2009.

1. Nikolina Jarak, 5.a – 1. mjesto
Mentorica: Marina Vuković
2. Zvonimir Radić, 6.c - 1. mjesto
Mentorica: Marina Vuković

DRŽAVNO NATJECANJE – Pula, 15. svibnja 2009.

REGIONALNIM I DRŽAVNIM NATJECANJIMA

1. Zvonimir Radić, 6.c – 16. mjesto
Mentorica: Marina Vuković

MALI NOGOMET

ŽUPANIJSKO NATJECANJE -
Metković, 23. ožujka 2009. - 1. mjesto

1. Dane Dominiković, 6.c
 2. Dino Hodžić, 7.d
 3. Ante Sršen, 7.b
 4. Ante Majić, 7.b
 5. Domagoj Rodin, 7.c
 6. Antonio Bulić, 7.b
 7. Mislav Mostarac, 8.b
 8. Marin Tomas, 8.c
 9. Mate Crnčević, 8.d
 10. Antonio Štimac, 8.b
 11. Nikola Magzan, 7.c
- Voditelji: Niko Matičević i Boris Brčić

STOLNI TENIS (M)

ŽUPANIJSKO NATJECANJE -
Dubrovnik, 2. prosinca 2008. - 3. mjesto

1. Antonio Štimac, 8.b
 2. Domagoj Rodin, 7.c
 3. Mate Crnčević, 8.d
- Voditelj: Boris Brčić

TENIS (M)

ŽUPANIJSKO NATJECANJE ,
Dubrovnik, 24.3.2009. – 2. mjesto

1. Antonio Štimac, 8.b
 2. Filip Kešina, 5.c
 3. Marin Marušić, 5.a
- Voditeljica: Jelena Galov

Na kraju

Školske godine 2008./2009. kad se zbrajaju uspjesi, proučavaju postignuti rezultati, može se zaključiti da je za nama još jedna uspješna školska godina. U školi kao što je naša, sa 1258 učenika i 97 djelatnika, teško je i prisjetiti se mnogobrojnih

aktivnosti koje su se provodile, dobivenih priznanja i pohvala, ostvarenih projekata. O nekim ćemo čitati na stranicama našeg učeničkog lista Naša radost kojeg rado prelistavamo na kraju školske godine već 31 godinu.

Među najznačajnijim događajima koji su se dogodili u školi svakako je dogradnja lifta za osobe sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću koji je svečano otvoren na Dan kruha u listopadu 2008.g. Naravno, šira lokalna zajednica, naša županija i Grad Metković, u velikoj su mjeri potpomogli ovaj projekt i zato im najsrdačnije zahvaljujemo.

Kako škola postaje prptijesna, a učenika je svake godine sve više, početkom ove godine u školi je svečano potpisan Ugovor o izradi projektnog dokumentacije za izgradnju nove školske zgrade. S nestrpljenjem očekujemo i ostvarenje ovog projekta.

Regionalno natjecanje mladih matematičara svakako je značajan događaj koji smo uspješno organizirali, i to uz velik trud djelatnika i učenika škole, a naravno uz veliku podršku obitelji naših učenika koji su ugostili natjecatelje. Zahvaljujem svima na podršci i ljubaznosti i ponajviše dobroj volji.

Ono što svakog ravnatelja najviše veseli su uspjesi učenika i učitelja na različitim natjecanjima. I ove godine nisu izostali rezultati. Naši učenici su sudjelovali na svim razinama, od županijskih, regionalnih pa se do državnih natjecanja. Čestitam svima.

Ipak, na kraju najveće je zadovoljstvo što poslije napornog rada dolazi zaslužni odmor. Svima želim da ga provedu ugodno i opušteno kako bi u rujnu ušli s poletom i entuzijazmom.

ravnateljica
Božena Nikoletić, prof.

Za Neretvu

Sva djeca Metkovića uz tebe su odrasla. Ti krasiš naš kraj svojom bistrom zeleno-plavom bojom. uz rivu, osjećamo kako tečeš, jer si toliko jaka. Ti nam daješ hranu i vodu... Ma zapravo ti nam daješ svoj život. Bez tebe ne bismo mogli živjeti. Iako te mnogi zagađuju, ti nam još uvijek ne vraćaš. Ti nam daješ. Tvoja voda je kao i osvježjenje u vrućim metkovskim ljetnim danima. Iako nam more i nije daleko, mi se i dalje volimo osvježiti u tebi. To je onaj gušt koje more nema. To nam potvrđuje da si ti naša. Da si nam uvijek tu pri ruci, i u najlakšim trenutcima života, i u najtežima. Ti si uvijek bila u mom životu, i nadam se da ćeš ostati. Ti si sve blago ovoga svijeta i ne bih te mijenjala ni za što.....
.....moja Neretvo.....

Lea Kaleb, 6.r

Tamara Matuško, 1.r, Volim svoju obitelj

Cvrčci se vesele ljetu

Veselim se danima uživanja. Ali još se netko veseli ljetu. To su cvrčci. Toplina sunčevih zraka i visoke temperature bude ta mala stvorenja na granama stabala. Od užitka oni lupaju krilima oglašujući se neumornim cvrčenjem. Stvarno su uporni! Cvrče dugo i uporno s kratkim prekidima. Njihova pjesma me podsjeća na kucanje starog sata. Ponekad mi se čini da cvrčci nikad neće prestati. Odrasli kažu da cvrčak cvrči dok ne pukne. Ne vjerujem u to. Nisam to provjerio na internetu. Radije vjerujem da su cvrčci uljeto zaljubljeni. Znam da oni ljetni dan ispunjavaju živošću, radošću i veseljem.

Ante Tošić, 6.r

MOJE DJETINJSTVO

Za svoje djetinjstvo mogu reći da je sretno. Živim s mamom, starijim bratom i bakom. Moj tata živi u drugoj kući. Iako ne živimo zajedno, svaki dan se viđamo. Po prirodi sam vesela i volim se igrati. Dok sam bila mala, po cijele dane sam se igrala u dvorištu ili bi mama sa mnom šetala. Imala sam jako puno igračaka, jer su mi svi uvijek nešto kupovali. Bila sam sretna i bezbrižna i nikad nisam bila tužna. Onda je došao dan kad sam saznala da je moja mama bolesna i da mora u bolnicu. Bila sam jako žalosna. Od tada se sve promijenilo. Mama je često po bolnicama, ali ipak ima vremena da mi nešto pokaže, ili da sa mnom prošetam. Kod tate imam jednu malu macu, o kojoj se brinem i s kojom se igram. Ona se zove Puffy.

Ja sam sretno dijete, jer sam okružena ljudima koji me vole i koje ja volim.

Ivana Vrnoga 5.r

Djetinjstvo

Djetinjstvo kao moje nije pjesma, nije stih. To je priča sreće koju sa svima podijelila bih.

To je doba dječje mašte: patuljaka, princeza, vila i Pepeljugini mačehi tašte. Doba kad najsretnija sam bila.

Ali te vile već su iza mene. Djetinjstvo moje prolazi polako. Vrijeme odrastanja kada krene zaustavit ga nije lako.

I mada samo kroz uspomene, djetinjstvo zaboravit neću. To je doba odrastanja mene, moj razlog svakodnevne sreće!

Iva Poštenjak, 8.r

Ivana Mostarac, 7.r, Jednorog i djevojka

BOŽIĆNA PRIREDBA

Usrijedu 17.12.2008. u holu škole, je održana božićna priredba, koju su pripremili učenici i njihovi učitelji. Ovom proslavom Isusovog rođendana iznjedrila je plemenita poruka upućena svim nazočnima: Radost Božića treba ostati u srcima cijelu narednu godinu, a tu istu radost treba podijeliti i s drugima.

- Na početku svečanosti nazočnima se obratila ravnateljica Božena Nikoletić s prigodnom čestitkom: „Vjerujući da ćete radost blagdana sačuvati u sreću, svojim suradnicima u školi, roditeljima i vama dragim učenicima želim da veselo dočekate ovaj Božić okruženi onima koje najviše volite, da uhvatite jedan veliki zalet i budete uspješni u svemu što radite sljedeće godine.”

-Svečanost su koordinirale uč. Marijana Curić i Sandra Šutalo, a nastupali su učenici od 1. do 8. razreda. - Dječja radost i veselje na trenutak su preplavile cijelu školu. Za izvrstan program zaslužni su učitelji Vanja Gabrić, č.s. Vedrana

Krstičević, Sandra Šutalo, Marija Baćilo, Jelena Hrgović, Snježana Bebić; Tatjana Hazirović Juračić i Dragan Sršen.

-Program se sastojao od prigodnih pjesama, recitala i igrokaza, a po prvi put nastupili su i učenici 1. i 2. razreda pjevajući prigodne pjesme na engleskom jeziku. Na kraju je, kao iznenađenje, nastupila klapa učiteljica koje je uvježbavala učiteljica Aleksandra Lukić Skelić.

- Mnogobrojni učenici i njihovi roditelji s osmjehom su dočekali kraj svečanosti, a pretprazničko raspoloženje se u Školi osjećalo do svršetka nastave.

Ines Borovac, 6.r, Drvo želja

Moj Božić

Ova noć je u meni uvijek izazivala dublje osjećaje. Kao maleno dijete veselio sam se šarenim, treperavim lampicama koje su bljeskale i razigravale me. Od mene su svi čuvali okićeni bor da nešto ne razbijem.

Onda sam počeo primjećivati darove. „Što je to tako zanimljivo, što će mi Isus donijeti?” Dok sam bio malen, otvorenje darova mi je bio vrhunac Božića. Ali godinu po godinu počeo sam primjećivati da postoji nešto što se ne može izreći riječima – što osjećam na Badnji dan i Božić. U meni vrije iščekivanje. Znam da se nešto veliko treba dogoditi. Svi oko mene su užurbani. Tata donosi bor, slamu za jasle.

Brat i ja mu pomažemo. Zajedno palimo badnjak na kaminu. Razvijaju se zvuci prvih božićnih pjesama. Sestre i majka pjevušeći kite bor da bude što ljepši. Iz kuhinje se osjeća miris božićnih kolača, ali mama kaže, da je to tek za sutra. Dom je očišćen i okićen kao kraljevski dvorac. I stol je prepun jela, ali najveća radost je u mom srcu. Isus se rodio. Da se to nije desilo, sve ovo ne bi imalo smisla. Da nas tolika ljubav ne veže, sve bi bilo prazno. Zato mislim da je većina ljudi bolja i sretnija na Božić.

Kad bi Božić trajao duže, možda bi svijet bio topliji i bolji.

Roko Petrov, 6.r

Božićna pjesma

Mirio se svemir cijeli,
drhtale su snježne grane,
zasjala je divna zvijezda,
proričući nove dane.
Mir na zemlji – ori pjesma
s anđeoskih svetih usta,
naviješta se ljubav žarka
gdje bje prije mrznja pusta
A u staji betlehemske
dijete čuva majka sveta,
Bog je višnji čovjek post'o
spas se rodi cijelog svijeta.

Zvonimir Medić, 6.r

OTVORENJE GLAZBENE ŠKOLE

Ravnatelj Glazbene škole pozdravlja sudionike otvorenja

Metković, 10. 12. 2008. - Osnovna glazbena škola Metković, kao samostalna ustanova, s radom je započela 1. rujna, a jučer je svečano proslavljeno njeno otvaranje.

Gosti pažljivo prate program...

Gradonačelnik Stipo Gabrić pozdravlja nazočne

Svečanosti koja je održana u Galeriji Gradskog kulturnog središta Metković, uz brojne uzvanike bili su nazočni i saborski zastupnik i gradonačelnik Metkovića Stipo Gabrić Jambo, županica Mira Buconić, dožupani Miše Galjuf i Ivo Karamatić, v. d. pročelnice Upravnog odjela za obrazovanje, kulturu i šport Jagoda Jakir te Marko Biškup. Nazočne se pozdravio je ravnatelj Škole Zvonko Knežević zahvalivši se svima koji su omogućili da OGS Metković nakon 24 godine djelovanja postane samostalna škola.

Zbor Glazbene škole nastupa na otvorenju škole

– Želja nam je da uz raspjevani Dubrovnik budemo drugi glazbeni centar u županiji. Nadamo se da ćemo u narednim godinama u tome i uspjeti te da ćemo skupa s glazbenim školama u Neretvi stvoriti osnovu za otvaranje Srednje glazbene škole – rekao je tom prigodom Knežević.

Skupu su se obratili i gradonačelnik Gabrić i županica Buconić koji su istaknuli važnost glazbenog obrazovanja u Metkoviću te dali punu podršku daljnjem radu Škole koja je prema njihovim riječima prvi korak ka otvaranju Srednje

glazbene škole u Metkoviću. Tijekom svečanosti, simboličnim rezanjem vrpce, županica je Školi uručila pijanino na kojem će zasigurno mnoge dječje ruke zasvirati svoje prve tonove. Blagoslov novoj školi, njenim djelatnicima i učenicima udijelio je župnik župe Sv. Ilije fra Dušan Džimbeg.

U prigodnom programu nastupio je školski zbor pod ravnanjem prof. Dragana Gutića, školski orkestar pod ravnanjem prof. Zvonka Kneževića, a svoje umijeće pokazala je i nekolicina malih glazbenika izvevši solo dionice na instrumentima koje su odabrali za svoje glazbeno obrazovanje.

U proteklih Osnovna glazbena škola Metković s radom je započela 1984. kao područni odjel Narodnog sveučilišta iz Ploča, da bi nakon tri godine nastavila djelovati u sastavu današnje OŠ Stjepana Radića. Samostalno djelovanje započinje početkom ove školske godine. U šk. god. 2008./09. u Školu je upisano 90 učenika, a o njima skrbi 14 zaposlenika. 24 godine kroz Školu je prošlo preko 400 učenika, od čega ih je 10 završilo Glazbenu akademiju i 14 Srednju glazbenu školu, a troje bivših učenika danas su zaposlenici Škole.

I orkestar je dao svoj doprinos

PODIJELIMO RADOST S DRUGIMA

Povodom Dana kruha mi učenici iz Vd razreda skupa sa razrednicom Vesnom Pavlović posjetili smo Dom za starije i nemoćne osobe u našem gradu. Obradovali smo ih prigodnim darovima, a najviše svojom prisutnošću. Vrijeme nam je brzo prošlo u ugodnom druženju. Oduševilo nas je koliko vole pjesmu i ples pa smo i zaplesali zajedno s njima. Prostor je jako lijepo uređen i ugodan za boravak. Najljepši dio su radovi samih korisnika koje izrađuju skupa sa svojim tetama.

Osjetili smo njihovu radost i postali smo svjesni koliko im nedostaje druženje s drugom djecom. Djelili njihove radosti ponijeli smo sa sobom uz obećanje da ćemo doći ponovo.

Učenici Vd razreda

DIZALO PUŠTENOM U RAD I DANI KRUHA

~> 23.10.2008.-U sklopu proslave Dana kruha u OŠ Stjepana Radića svečano je otvoreno dizalo za osobe sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću. Uz učenike i djelatnike Škole proslavi su bili nazočni i županica Mira Bučonić sa suradnicima te predstavnici političkog i gospodarskog života grada, na čelu s gradonačelnikom Stipom Gabrićem.

~> U prvom dijelu svečanosti učenici i Školski zbor izveli su prigodan program posvećen kruhu, a u drugom dijelu pušteno je u rad dizalo.

~> Ideja o izgradnji dizala u našoj školi bila je zajednička i to predsjednika Udruge osoba s tjelesnim invaliditetom Prijatelj iz Metkovića, Antiše Puljevića i naše škole, a članovi školskog odbora podržali su je jednoglasno znajući s kakvim se problemima i situacijama djeca sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću suočavaju u svakodnevnom radu i praćenju odgojno-obrazovanog programa- rekla je na svečanosti ravnateljica Božena Nikoletić. Prema njenim riječima, nakon što je ideja prihvaćena pristupilo se izradi projektne dokumentacije, dobivanju lokacijske i građevinske dozvole, a Škola se prijavila za projekt Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Mreža škola bez arhitektonskih barijera. Cjelokupan projekt, vrijedan oko 500 tisuća kuna, financirala je Dubrovačko-Neretvanska županija, a

dizalo je sa svim radovima i uporabnom dozvolom bilo spremno 20.rujna ove godine.

~> Završetkom ovog vrijednog projekta Škola je ostvarila svoj cilj i u skladu s Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću, postala u potpunosti jedna od hrvatskih škola bez arhitektonskih barijera. Napominjemo da u Hrvatskoj ima 1305 osnovnih i srednjih škola, a mi smo 67. škola koja

ima dizalo. Mislili smo da nam ovo dizalo neće trebati, ali gledajući našeg Vlahu kako se proteklih mjesec dana koristi dizalom, mislimo da je trebalo i bilo vrijedno uloženog truda-rekla je na kraju ravnateljica Božena.

~> Prvom vožnjom dizalo su svečano otvorili učenik 6. razreda Vlaho Kuzman i naš gradonačelnik Stipo Gabrić Jambo, a blagoslovio ga je fra. Dušan Džimbeg, župnik župe Sv. Ilije u Metkoviću.

Nakon puštanja u rad dizala, zajednička fotografija

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Od davnih vremena kruh je za ljude dragocjeno blago. Ljudi ga oblikuju, peku, blagoslivljaju i međusobno dijele. U mojoj obitelji je kruh nešto sveto. Kad zajedno blagujemo, on nas povezuje. Tad kruh postaje više od jela. Moja mama nikad ne baca kruh. I nas uči da poštujemo kruh, da ga dijelimo s drugim ljudima.

On je tijelo zemlje i rada. Meni kruh znači Božje davanje, život i blagostanje. Danom kruha obilježavamo važnost Božjeg darovanja. On ga je stvorio, a mi ga trebamo cijeliti, dijeliti, a ne bacati.

Zvonimir Medić 5.r

Bakin kruh

*Bakin kruh je sladak,
Najslađi na svijetu.
Nema takvoga kruha
Niti na drugom planetu*

*Njen kruh je poput zlata
Mirisan kao cvijet.
Poželi ga jesti,
Cijeli, cijeli svijet*

Klara Lozić, 4.r

Kruh moje bake

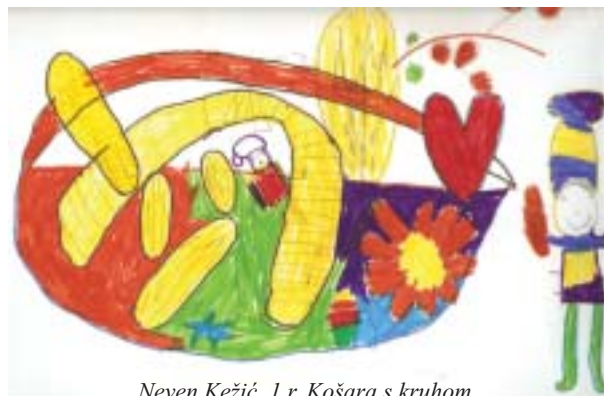
Nema na cijelom svijetu kruha ljepšeg od kruha moje bake. On je naj-ukusniji, najmekši, najljepši na svijetu. Promatram je dok priprema brašno, pravi malo udubljenje i dolijeva vodu i sol. Ne mijesi ga rukama, mijesi ga sa srcem, s ljubavlju. Kruh raste, raste... Stavlja ga u pećnicu, a on porumeni i zamiriši cijela kuća.

Topao, sladak i mirisan unese užitek u naš dom!

Luka Jerković, 4.r

Izobilje na stolu za Dane kruha

Neven Kežić, 1.r; Košara s kruhom

JA SAM RATAR, JA SIJEM ZRNA PŠENICE. BOŽE, BLAGOSLOVI OVE SJEME, OVU ZEMLJU, PODARI NAM KIŠU I SUNCE. HVALA TI NA DOBROTI.

JA SAM KOSAC, JA ŽANJEM ŽITO. BOŽE, HVALA TI NA OVOM PLODU I RODU.

MLINAR SAM I NASTAVLJAM LANAC RADA U STVARANJU. ŽITO JE ZDRAVO I OBEČAVAJUĆE. LJETINA JE BLAGOSLOVLJENA.

PEKARI SMO NOĆNI. MIJESIMO, PEČEMO I PRIPREMAMO NOĆU KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI.

BOŽE, DAJ DA OVAJ KRUH DOĐE DO SVIH POTREBNIH I GLADNIH. NEKA NIKOME NE BUDE PUSTA ŽELJA.

MI DONOSIMO PLODOVE ZEMLJE I CIJENIMO TO BOGATSTVO. HVALA TI, ZEMLJO, NA OVOM BLAGU, NA HRANI, NA ŽIVOTU KOJI NAM POKLANJAŠ. VOLJET ČEMO TE I POŠTIVATI, NJEGOVATI I ODRŽAVATI DOK SMO ŽIVI.

Podloga (kolaž): Marija Jelaš, 1.r; Sretan Uskrs

Veliki tjedan

Bliži se Uskrs, najveći kršćanski blagdan. Polako iza nas ostaje korizma, vrijeme puno odricanja i molitve. Stigla nam je Cvjetnica, nedjelja prije Uskrsa. Umivena cvijećem i vesela išla sam na sv. misu. Ruku punih maslinovih grančica jurila sam na blagoslov znajući da je sljedeću nedjelju Uskrs. Čeka nas Veliki četvrtak kada radoznalo iščekujemo kome će to naš svećenik oprati noge i na taj način se prisjećamo Posljednje večere Gospodnje. Svake godine se prisjetimo Kristove zapovijedi ljubavi prema drugima. Tu je i Veliki petak kada ću se sa svojom obitelji

pokloniti križu i zaputiti u procesiju kroz našu župu. Na Veliku subotu nadam se da ću s obitelji na Ponoćka vidjeti padanje čuvara Božjeg groba, a poslije obaviti blagoslov uskrsnog jela koje će dočekati moje ukućane za zajednički uskrsni doručak. I tako napokon doći Uskrs. Puni iščekivanja ići ćemo na sv. misu i na zajednički ručak s djedom i bakom. Doći će i moji rođaci te će nastati ludnica „tucanja” jaja. Uvijek ispočetka se nadam da će se sreća nasmiješiti baš meni i da ću ja imati najtvrdje jaje.

Katarina Jelaš, 5.r

Podloga: Roko Kravar, 1.r; Uskrs

Priprema za dan kruha

Brašno, kvasac, voda, sol,
Stavi se na sto.

Onda se mijesi vješto
I tako nastaje tijesto.

Oblikuje se, u pećnicu stavi i čeka,
Jest ćemo ga uz čašu mlijeka.

Tako nastaje kruh,
A ja, gladna kao vuk.

Lara Laskač, 6.r

MARATON LAĐA NA NERETVI

Deseci tisuća gledatelja duž obaju obala Neretve pratilo je XI. maraton lađa koji se druge kolovoške subote veslao od Metkovića do Ploča pod visokim pokroviteljstvom predsjednika RH Stjepana Mesića.

Nakon mimohoda lađara odsvirana je himna te je okupljene pozdravio izaslanik predsjednika Mesića, kapetan bojnog broda Predrag Stipanović. Zbog velikog broja pratećih brodova start je

nešto kasnio no nakon zajedničkoga plotuna Dubrovačkih trombunjera, te kuburaških udruga Maruševac i Hum na Sutli Neretvu je zapjenilo 330 vesala.

Trka je bila nikad neizvjesnija, ali sve je iznenadila posada Staševice koja je nakon niza peripetija uspjela prva ući u Crnu rijeku i time osigurati prvo mjesto. Ništa manje zadovoljni nisu bili ni Baćinci koji su drugi put uspjeli osvojiti srebrnu medalju i mali štit u trajno vlasništvo. Strašni Rogotinjani morali su priznati da ovaj put postoje bolji od njih.

Oni su opet uzeli svoj mali štit, no vidjelo se da im je drago zbog uspjeha Staševićana. Zanimljivo je da su prve tri ekipe s područja grada Ploča. Četvrti su došli Donjani donji, a ekipa Čeljeva iznenadila je petim mjestom.

Od metkovskih ekipa Sveti Nikola bio je 23., a Crni put 26. Na neki način razočarala je prva posada Dimagojevih gusara koja je zauzela, za njih nisko, 14. mjesto. Njihovi juniori bili su 30., a Prud 27.

Hrabrim Metkovkama uspjeh je već to što su izveslali cijelu stazu i došle predzadnje. Zadnje mjesto za sebe uvijek rezervira pločanska Torcida koja potom pripremi veliku bakljadu u Pločanskom zaljevu.

Drugoplasirana Baćina s dr. Nelom Sršen koja im je uručila štit.

Pobjednička ekipa Staševice.

MORE, PLAVO I BESKRAJNO

U sunčevu zlatnom ruhu budi se more. Ispija sok svijetloplavom nebu i uživa u bogatstvu riba, koralja i ostalog nevjerojatnog obilja morskih dubina. Sunce se oduševljeno kupa u moru i prepušta se dražima tek rođenog dana. Valovi se pokrenu od sreće. More je škrinjica puna prekrasnih stvari. To ga čini zanimljivim i tajanstvenim. Svaki put kada ga osjetim, otkrijem nešto novo. Nebesko plavetnilo dalo mu je boju. Priroda ga obogatila solju i ribama.

Večeri gledam sunce kako kraljevskim ruhom ušuškava more za laku noć dok mu mjesec pjeva uspavanku.

I mene to smiruje. To je prekrasno i jedinstveno. More je jedinstveno. Svako ljeto omogućava mi da mogu uživati u jutarnjem umivanju, cjelodnevnom kupanju i prizoru najljepšeg zalaska sunca.

Antonia Obrvan 6.r

Ljeto u hladovini bora

Jutro je. Sunce se stidljivo provlači kroz borovinu ispod koje sjedim. Osjećam lagani povjetarac u nježnom milovanju grančica. Priroda je još u snu. Sve je tiho. Usamljena barka klizi kraljevsko plavim morem. Oduševljena sam prirodom koja pršti prekrasnim bojama. Čarolija ljepote! Sama sam u tišini i ljepoti prirode koju nam je Bog podario. Pogled mi luta negdje između neba i zemlje, a onda se zaustavi na obzorju, tamo gdje se more spaja s nebom. Osluškujem šuštanje borovine i smijeh povjetarca.

*I gledam more gdje se k meni penje
I slušam more dobrojutro veli
i ono sluša mene ja mu kažem
o dobrojutro more kažem tiho
pa opet tiše ponovim mu pozdrav
a more sluša sluša pa se smije
pa šuti pa se smije pa se penje
i gledam more gledam more zlato
i gledam more gdje se k meni penje i dobrojutro kažem more zlato
i dobrojutro more more kaže
i zagrlji me more oko vrata
i more i ja i ja s morem zlatom
sjedimo skupa na žalu vrh brijega
i smijemo se smijemo se moru
Josip Pupačić*

Zapuši jače vjete, zaljuljaj me u ovoj krošnji sreće. Zapleši sada sa mnom, podijelimo sreću zajedno!

Daniela Čotić 8.r

MORE

Volim gledati more u svako doba godine. Posebno volim kad je uzburkano.

Uživam promatrati valove. Kao da se natječu koji će prije do obale. Kad s otvorenog mora ulaze u uvalu razbijaju se o obalu i tad nastaju vodoskoci i prštava kristalna pjena. Nailaze na kamene molove i nestašno ih preskaču. Kad dođu

do brodova i barki, toliko ih ljuljaju da se čini kao da će ih prevrnuti.

Galebovi nemirno lete i ljutito kriče, jer ne mogu doći do zaloga. Oni jedva čekaju da jurnjava valova prestane, a ja u njoj uživam.

Alen Hazirović &.r

Valovi

I sjedim na žalu uz obalu mora. Gledam valove što vjetar ih njiše. I penju se i prskaju.

Dolaze iz daljine i o stijene se razbijaju.

Od velikog vala male kapljice nastaju. I mene prskaju.

U tišini slušam sudaranje valova i obale.

Izgleda da se svađaju, ali na kraju, kada malo bolje pogledam, vidim veselje, razigranost i glasno smijanje.

Ivana Sršen 8.r

VICEVI

Našle se 3 plavuše na otoku i uhvate one zlatnu ribicu.
Kaže ribica:

- „Ako me ne ubijete, ostvarit ću vam 3 želje.“

Dođe prva i kaže:

- „Hoću biti pametna.“ i ribica ju napravi pametnom.

Ona sagradi splav i pođe s otoka i potone.

Dođe 2 i kaže:

- „Želim biti još pametnija.“

Ribica ju napravi još pametnijom. Ona sagradi brod i na

pučini ju potopi veliki val. Dođe 3 i kaže:

- „Želim biti još pametnija.“

Ribica ju takvom napravi i ona pređe preko mosta.

Matea Jerkić, 8.r., Na proplanku

Šetaju dva kostura i najednom spaze motor parkiran u blizini groblja.

Kaže prvi:

- „Hajmo se provozati.“

Kaže drugi:

- „Čekaj malo.“

Ode on i nakon nekog vremena vraća se sa nadgrobnim spomenikom.

Pita ga prvi:

- „Što će ti to?“

Kaže drugi:

- „Nisam lud da se vozam bez dokumenata.“

Prolazi čovjek grobljem i vidi ogroman kamen na jednom grobu, prilazi da vidi zašto tu stoji, vidi tekst urezan iznad, koji glasi: „Brate, ako si pravi brat i drug pomoz, pomjeri kamen ovaj što mi na duši stoji i olakšaj mi muke“.

Čovjek kreće da pomjera, gura, vuče, i poslije podužeg mučenja uspije da pomjeri kamen. Tek odjednom ugleda natpis koji stoji na mjestu kamena:

„Brate, ako si brat i drug, vrati ovaj teški kamen nazad da zezamo još nekoga.“

Renato Beidenegel, 8.r., Susret

-Jure, znaš li čemu služi propeler na helikopteru?

-Kako ne? On služi da se pilot ne znoj.

-Daj ne lupetaj! To nema veze sa pilotom!

-Ooo, ima, ima! Vidio bi ti kako bi se pilot znojio da se Propeler prestane vrtjeti.

Tomislav Krstić, 8.r., Konji

Ličanin se hvali kako u njegovom kraju jeka dugo traje:

-Kad pođem spavati, viknem prema Velebitu: „Ajde, diži se!“

A sutradan ujutro točno u pet sati, glas se vrati! „Ajde, diži se!“

I ja se lijepo probudim.

Dva provalnika pljačkaju, i iznenada se čuje glas:

„Policija, otvarajte!“

-Brzo, policija, skači kroz prozor!-reče prvi provalnik drugome. Kako? Ti si lud, na 13. samo katu,čovječe!!

-Hajde skači, skači! Nije sad vrijeme za praznovjerje!

Antonio Štimac, 8.r., Odmor

Pita sudac Muju:

- Kako ste mogli pregaziti 52 ljudi?

- Otkazale mi kočnice na nizbrdici!

- Pa zar niste mogli negdje skrenuti?

- Ma, jesam! Lijevo su bila 2 čovjeka, a desno na autobusnoj stanici njih 50! Pomislih, bolje pregaziti ovu dvojicu nego onih 50! I kad sam pregazio prvoga, ovaj drugi, idiot jedan, potrčao među onih 50!

Sreli se Bosanac i James Bond.Reče Bond:

>Ja sam Bond.James Bond.<Na to će Bosanac:Ja sam Tafa. Mus Tafa.

(pozadine: Domagoj Bjeliš, 1.r, Volim svoju obitelj i Superman i Spiderman.

VJEROVALI ILI NE

*Ako stavite groždicu u čašu šampanjca ona će stalno tonuti na dno, pa se vratiti na površinu, pa tonuti na dno, pa se vratiti...

*U starom Egiptu i muškarci i žene su nosili svjetlucavu sjenu na ocnim kopcima, izradenu od smrskanih oklopa insekata. Hodali su goli do pasa, a brakovi između brance i sestara su bili posve normalni. Tako je Kleopatra bila udata za svog starijeg brata, dok se nije utopio u Nilu, a nakon toga, vjenčala se s svojim, 11 godina mladim, drugim bratom.

Barbara Đugum, 7.r, Sova

VJEROVALI ILI NE

*Niti jedan komad papira ne može se presaviti na pola više od sedam puta.

*Udar munje sadrži jednaku energiju koliko i 50 milijuna baterija.

*Pariški muzej Louvre ima 500 dvorana, površinu kao 15 nogometnih igrališta, i 10570 izloženih djela.

*Sove su jedine ptice koje vide plavu boju.

*Čovjek tijekom jednog dana udahne zrak oko 21600 puta.

ZANIMLJIVOSTI O LJUDSKOM TIJELU

Jeste li znali...

...da je čovjek ujutro nekoliko milimetara viši nego navečer
...da kosti prstiju šake te kosti prstiju stopala čine gotovo polovicu kostiju ljudskog tijela

...da masa mozga iznosi oko 1,5 kg što iznosi oko 2 % ukupne mase tijela, no za svoj rad treba više od 20 % krvi

...da pola sata svakog dana mi zapravo ne vidimo: tih pola sata potrošimo na treptanje koje se zbiva svakih dvije do deset sekundi, a traje tri do četiri desetinke sekundi

Glorija Medak, 8.r, Mala sirena

Upoznala sam čari pustolovine

Svanulo je svježe srpanjsko jutro. Tišina se uvukla u svaki kutak Duboke. Poneki zamah ribarskog štapa koji nemilosrdno iščekuje novi plijen prekidao bi je. Dan je započeo uobičajeno. Sestra i ja otišle smo na obližnje stijene na kupanje. Sjedile smo na stijeni, a valovi su nas zapljuskivali. "Koje mirno jutro", rekla sam. "Da, ali popodne će biti puna plaža, subota je", s uvjerenjem je izjavila sestra, te dodala: "Ajmo se kupati!" "Može, more je osvježavajuće toplo!" U žaru zaigranosti i radosti, nismo ni primijetile „čopor“ ljudi koji nas je

...da srce zdrava čovjeka u jednoj minuti izbaci oko 5 litara krvi, dok srce sportaša u jednoj minuti može izbaci i do 35 litara krvi

...da pluća imaju veliku površinu, između 74 i 93 m², što znači da je oko 40 puta veća od vanjske površine tijela, odnosno da je otprilike jednaka površini teniskog igrališta
...da nokat na našoj ruci raste oko 2 mm, a kosa oko 1 cm mjesečno

Petra Dominiković i Martina Crnčević 8.r

Matea Jerkić, 8.r, Lice u profilu

fotografirao, barem smo nas dvije tako mislile. Kad smo shvatile da nismo predmet njihove pažnje, pogledale smo iza sebe. U daljini su izvirale peraje. Bio je to dupin, prekasni dupin koji je vjerojatno zalutao. Brzinom svjetlosti smo izašle iz vode i otišle po fotoaparat. Fotografirale smo sve pokrete maloga dupina. Bile smo presretne. Spuštala se noć, a nas dvije smo gledale fotografije. "Ovo je bio uzbudljiv dan. Zauvijek ću ga pamtit", veselo je rekla. "Da, i meni se urezao u sjećanje!", rekla sam i otišla spavati, a mjesec je obasjavao uzburkano more.

Antonija Obšivač, 8.r

O svom razredu s ljubavlju!!!

Nekoć davno, u ogromnom carstvu zvanom Metković, smjestila se malena zemlja zvana 8.d. Bila je to zemlja u kojoj teku jedinice i petice. Ovo je priča o toj maloj zemlji.

A kakva je to zemlja bila? Ustavna monarhija. Prostorno nije obuhvaćala prostor veći od 300 m². Imala je 27 stanovnika. Monarhističku vlast imala je Kraljica Majka Marija Ilić. Nitko se ne sjeća kad je došla na vlast. Neki kažu da je to bilo prije Francuske revolucije. Bila je doživotni diktator. Nikoga se nije bojala. Gotovo nikoga.

Samo se nekoga bojala ta doživotna diktatorica zemlje 8.d. Bili su to strašni gusari. Njih je predvodila još strašnija kapetanica Božena Kuka. Prvi časnik je bila Vatrema Nikolina. Svakoga tko bi ustao protiv Kraljice Majke (radi cenzure tiska, zakona o nacionalizaciji i agrarnoj reformi, ili pak označavanju novčića likom Kraljice Majke) Kraljica Majka bi slala na prisilan rad u kapetanice Božene Kuke. Nitko nije znao kako ta strašna kapetanica izgleda. Vjerojatno zato što se još nitko nije živ vratio, a onaj tko jest bio je toliko ošamućen od ruma,

jedinica i ukora da ništa nije mogao prozboriti. Ali nagađa se da je imala kuku i jednu drvenu nogu. Duga crna kosa je navodno padala u slapovima, a povež išao preko lijevog oka.

Kraljica Majka je u toj malenoj zemlji držala sve konce u svojim rukama. Da se tako ne bi činilo odmah je postavila predsjednika. Prvi predsjednički izbori su bili održani. Kraljica majka je odabrala kandidate, i to:

-Ines Crnčević

MAŠKARE U NAŠOJ ŠKOJI I

Moje djetinjstvo

Moje rano djetinjstvo proveo sam u Proložcu kraj Imotskog. Tu sam napravio svoje prve korake i izgovorio prve riječi. Dobro se sjećam odlazaka s tatom na jezero. Dok bi tata lovio ribu, ja sam trčkarao oko njega. Ponekad sam i ja pokušavao nešto uloviti.

To bi za mene bio pravi doživljaj. Uvijek se rado sjetim svojih prvih prijatelja: Danijela, Ante i Ivana. Igrali smo nogomet, skrivača, a kad bi pao snijeg, spuštali smo se saonicama niz padinu pokraj kuće. Kad sam imao šest godina, preselio sam u Metković. U početku sam bio tužan jer sam se osjećao usamljeno. Dio mene je ostao u Proložcu. S vremenom sam i ovdje stekao mnogo prijatelja.

Svaki put, kad s obitelji posjetim Proložac, baka nas dočeka s toplim kruhom ispod peke. Miris toplog kruha

vrati me u prošlost i osjećam se najsretniji na svijetu.

Mario Prgomet, 5.r

Moja baka

Svoje bake Morenke se uvijek rado sjetim, iako sam imala nepunih pet godina kad je napustila ovaj svijet.

Imala je crnu kosu prošaranu sijedim vlasima i tople plave oči. Iako je imala bore, njeno lice je uvijek ukrašavao blagi pogled. Osmijeh joj gotovo nikada nije silazio s lica, čak i kad joj je bilo teško. Mene je posebno mazila, jer sam joj bila najmlađa unuka. Svaki put kad bih joj došla u posjet, za mene je imala spremnu novu bajku i puno vremena.

Iako moja baka više nije među nama, ja i dalje znam da je tu. Sa mnom je u mislima i u svim lijepim sjećanjima koja me vežu za nju.

Gabrijela Mateljak, 4.r

Toplo srce moje rijeke
Moja Neretva-moj dom,
moj prekrasni dom.
Moj dom kojem se
uvijek vraćam,
i koji me
uvijek rado prima;
Moj prijatelj koji je
uvijek tu.
Prijatelj koji me obasja,
koji mi uvijek pruži
svoje hladne ruke,
svojom bojom zelenila,
ali uvijek toplo srce.
To je moja Neretva!

HAIKU

Plava Neretva
i žute mandarine.
Ponos u mojoj duši.

Jona Skelić, 5.r

SUSRET S KNJIŽEVNICOM MAJOM BRAJKO-LIVAKOVIĆ

Povodom Mjeseca hrvatske knjige Školu je posjetila književnica Maja Brajko-Livaković i tom prigodom je razgovarala s učenicima od 5. do 8. razreda. Književnica je otprije poznata mladim čitateljima kao autorica popularnih dječjih romana od kojih su neki i uvršteni u popis lektire poput djela Finka Fi i Kad pobijedi ljubav. U svojim romanima i pripovijetkama piše o svijetu prirode, njegovu očuvanju i problemu odrastanja mladeži. Osim ova dva djela, autorica je predstavila i novo-objavljeni roman Stakleni dvorac. Nakon razgovora o svojim djelima gđa. Maja Brajko-Livaković je bila raspoložena odgovarati i na mnogobrojna pitanja naših osnovnoškolaca. Članovi novinarske i radijske skupine su iskoristili priliku i intervjuirali književnicu.

Posjetila nas je u utorak, 4. studenoga 2008. Evo što smo ju upitali:

1. Što vas je potaklo da postanete spisateljica i kada ste počeli pisati?

Potaklo me moje gledanje na svijet, na neke probleme koji su prisutni svakodnevno u našim životima, a počela sam pisati s 11 godina. To su bile uglavnom pjesme, a kasnije se to proširilo na romane.

2. Koji vam je najdraži pisac, a koja najdraža knjiga?

Svi su mi pisci dragi, a i knjige. Ne bih mogla izdvojiti neku knjigu koja mi se više ili manje sviđa, a što se tiče pisaca svi su mi pisci dragi i nemam nekog pisca koji mi je uzor.

3. Koliko ste do sada napisali knjiga i imate li u planu kakvu novu knjigu?

Do sada sam napisala 5 do 6 knjiga, a neke od njih su „Kad pobijedi ljubav“ i „Stakleni dvorac“. U planu imam napisati nastavak „Staklenog dvorca“, a čuvam i mnoge druge ideje u svojoj glavi, vrijeme će pokazati što će se od svega ostvariti.

4. Jeste li ikada za svoje djelo dobili nagradu i kakve su kritike na Vaše knjige?

Da, dobila sam nagradu za roman „Kada pobijedi ljubav“ kao najbolji roman za mlade. Kritike za moje djelo pretežito su dobre. A najdraže je svakom spisatelju da su mu djela prihvaćena od stane publike i da ima dobre kritike.

5. Volite li putovati i da li pišete knjige o svojim putovanjima?

Volim putovati, ali posao mi ne dopušta da pumo putujem. Najčešće putujem maštom i svoje misli prenosim na papir.

6. Što biste poručili našim učiteljima i učenicima naše škole, a i općenito Vašim čitateljima?

Sve što želim poručiti učenicima i učiteljima nalazi se u mojim knjigama. „Čitajte i udite u pustolovinu čitanja“. Knjiga neka vam bude prijatelj!!!!

(pozadina: Dora Jakišić, 4.r, Suncokret)

PUTOPIS IZ ZAVIČAJA

„Iz kamena povijest, iz povijesti svijest!“ poznata je rečenica oca hrvatske arheologije dr. don Frane Bulića. Ona je bila moto i naslov projekta u kojem su učenici i učitelji upoznavali svoj zavičaj tijekom šk. god 2008./2009. Projekt su osmislili profesor povijesti Nikola Grmoja i vjeroučitelj Krešimir Jurić. Oni su okupili malu učeničku ekspediciju: Jelena Rendulić, Goran Bojbaša, Josip Ostojić.

Jedne jesenske sunčane subote ova mala skupina učenika i učitelja krenula je u obilazak župa Vidonje-Mlinište, Dobranje-Bijeli Vir i Metković (lijeva strana). Tražili su i fotografirali sakralne objekte: crkve, kapele, kapelice. Proučavali su njihovu povijest, bilježili trenutno stanje i važnost u životu mještana. Uočili su putove migracije stanovništava s brda u dolinu Neretve.

Skupljene informacije preuzela je informatička skupina koju sačinjavaju učenici Ivan Vidović, Jelena Rendulić, Anđela Crnčević, Božo Mustapić i Filip Jakić koju je stručno usmjeravao profesor informatike Igor Tošić. Oni su rezultate istraživačke skupine oblikovali u Power Point prezentaciju koja uz tekst i slikovni zapis ima i zvučni zapis u trajanju od dvadeset minuta. Time je ispunjen i posljednji cilj projekta: omogućiti predstavljanje rezultata projekta. Ovo je važno jer omogućava prenošenje znanja i interesa.

Tijekom rada učenici i učitelji su uvidjeli mogućnost i važnost povezivanja različitih znanja i vještina u ostvarivanju zajedničkog cilja. Suradnja je bila cilj i temelj uspjeha projekta zbog čega smo posebno ponosni.

Jelena Rendulić 8.a

PRIPREMILI:

Malija Ilić, učiteljica i novinari

O JEZIKU RODE DA TI POJEM... (I)

**O jeziku, rode, da ti pojem,
O jeziku milom tvom i mojem!**

Petar Preradović

**Svaki čovjek umire u jeziku u kojemu
se rodio i odgojio.**

Fran Mažuranić

*Moj hrvatski zveči na
hrvatskom sjeveru i jugu, i zvuči na
hrvatskom istoku i zapadu.*

Stjepko Težak

Hrvatski jezik

Utebi sam v'jek svoj proživio,
*Drevni i lijepi jeziče Hrvata;
Rođen na morskome pragu tvojih vrata,
Polako sam te, uz trud, usvojio.*

*Povede ti me i gdje nisam bio.
Na vrhu gore i na kraju gata,
U kolibici, u kući od zlata
Svuda je meni glas tvoj žuborio.*

*Htio sam biti glazbalo na kome
Zvuče ko žice, mirišu ko cv'jeće
Rojevi r'ječi u govoru tvome.*

*Pa, uzdignut nad zipkom i nad grobom.
Da u tebi dišem i da živim s tobom,
I onda kad me više biti neće.*

Vladimir Nazor

Moj hrvatski je i kaj i kej, i ča i ca,
*i što i šta, i besida i beseda i
besjeda, i rič i reč i riječ, i paradajz i
pamidor i rajčica, i vugorek i kukumar
i krastavac, i žganci i palenta i pura.*

*Moj hrvatski me vodi i pelja,
kao i Frana Krstu Frankopana, najprije
čez.,,loze zelene i polja cvatuća“, a
onda kroz gaj, i lug, i goru, i dubravu,
i gvozd, i grm, i hustu, i šumu, s kojom
šumi i šapće, grmi i klikće, zvoni i
zvižduče.*

Meni hrvatski jezik znači upravo to
*i još intimnije: LJEPOTU I
SLATKOĆU RIJEČI DOM,
DOSTOJANSTVO, STRPLJIVOST,
LJUBAV. To i još druge lijepe riječi
hrvatskog jezika koji je SRŽ našega
opstanka. Jedino sam njime mogla izreći
ŽUDNJU da moj hrvatski DOM poslije
tjeskobnih iskustava postane SVOJ i
NEDODIRLJIV kao što to kazah u
pjesmi DOME MOJ otkrivši tako svoje
srce!*

Ljerka Car-Matutinović

Hrvatski sam se opraštala s majkom
*kad sam posljednji puta stajala na
kućnom pragu.*

*Hrvatski smo pjevali Božićne pjesme
u najčarobnijoj noći.*

*Hrvatski se sjećam svih radovanja iz
djetinjstva.*

*Hrvatski pamtim, hrvatski dišem,
hrvatski čeznem mojim selom.*

Hrvatski plačem za mojom Hrvatskom.

Hrvatski proklinjem

*Hrvatski se nadam da ću opet čuvati
zvona*

s porušenog tornja moje crkve.

Ljubica Kolar-Dumić

O JEZIKU RODE DA TI POJEM....(II)

*Po njemu te svijet poznaje živa,
Na njem ti se budućnost osniva.*

Petar Preradović

Žalosno je, kad i sami umjetnici štokavci niječu jezične i izražajne kvalitete pisaca, koji nisu rođeni u štokavskim krajevima, ne uzimajući u obzir umjetnički hrvatski jezik i sva njegova ostvarenja u prošlosti i sadašnjosti.

Valja čitati i stare hrvatske pisce. Oni u svojim djelima upotrebljavaju mnoge riječi i fraze koje dobivaju danas žig hereze. Hrvatski narodni jezik obogatio se također utjecajem raznih dijalekata, pa su lako drugi uzimali iz njihove bogatije riznice,

Jezični čistunci i ispravljači izbacuju iz hrvatskog jezika „nehrvatske“ riječi.

Ne pitaju književnike i umjetnike u tim slučajevima, a ovi najbolje naslućuju vrijednost riječi i fraze (...)

Ivan Goran Kovačić

Jer i jezik je produkt naše zemlje kao mi, kao savski šljunak ili bjelolist i pjenišnik hrvatske Alpe. Hrvatski jezik je proizvod odnošaja Hrvata prema Hrvatskoj, prema prirodi, prema polju, gori, šumi i zraku, prema našim cvjetićima i našim planetima što „kolo vode“ kod Preradovića, i zato naš jezik ima sve posebne boje, zvukove, oblike i osobine naše zemlje: buran kao senjska bura, mekan kao dvojnica, zanijet kao procvjetana grana ružmarina, tužan kao kraška pustolina, veseo kao tambura i dubok kao mrak naših šuma i tragika našeg mora. Samo lijepa naša domovina mogaše stvoriti divnog našeg jezika, divota naših riječi krasnih kao naši otoci „lijepi vrtni morem plivajući“.

Antun Gustav Matoš

ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα

Naziv jezik po imenu naroda izriče nešto po sebi jednostavno i očito: postoji narod i taj narod ima jezik. Što je naravnije nego jezik kojega naroda nazvati baš po tome narodu koji ga ima, bez obzira na sve drugo. U tom, najtemeljnijem, smislu nema naroda kojega se imenom ne bi mogao nazvati njegov jezik, kako se god taj jezik inače zvao. Tako i hrvatski narod, kad govori i piše svojim jezikom, govori i piše hrvatski.

Radoslav Katičić

*Svaka zvijezda svojim svjetlom sijeva,
Svaka ptica svojim glasom pjeva!*

Petar Preradović

Kad govorim o jeziku koji je izraz mojega bića, onda se sve njegove specifičnosti mogu izraziti jednom jedinom odrednicom: hrvatski. Sve druge jezike vidim kroz hrvatsku prizmu; sav svijet mi se odslikava kroz taj spektar. Jer unutar hrvatskog jezika živim, u njemu postojim. On je najprepoznatljiviji krajolik Domovine.

Slobodan Novak

RAZGOVARAMO

KNJIŽNIČARKA ŠKOLE IVANA ČARAPINA

Ovog puta zamolili smo za intervju našu knjižničarku Ivanu, koja je odmah bila spremna izaći nam u susret. Zatekli smo ju na njezinom radnom mjestu, našoj školskoj knjižnici, koja bez nje zasigurno ne bi bila to što je. Evo kako je tekao naš razgovor:

Kako je to biti knjižničarka ?

Ludo i nezaboravno. Svaki radni dan je prava pustolovina, brzo prođe. Svaki je drugačiji, ali uvijek ispunjen. Moglo bi se reći da sam sretna i zadovoljna knjižničarka koja voli svoj posao, voli raditi s djecom i s odraslima koji su u srcu još uvijek djeca, a takvih mojih kolega, vaših učitelja, je jako mnogo.

Hoćete reći da naši učitelji znaju bit neozbiljni?

Naravno da nisu neozbiljni, niti je neozbiljnost osobina djeteta. Prije bih rekla da su zabavni i šaljivi.

Mi smo učenici naviknuti da ste vi uvijek dobre volje i nasmiješeni. Kad uđete u razred uvijek kažete nešto šaljivo i lijepo što nam uveseli dan. Za što biste vi rekli da vam je u vašem poslu najljepše i što vas čini tako sretnima?

Najljepši dio mog posla je druženje s učenicima i to u puno opuštenijem ozračju, jer kao što vam je poznato, ne ispitujem, ne ocjenjujem, ne pozivam roditelje, ne dajem vam testove i slično. Pa tko me onda ne bi volio! Mislim da je moj posao kreativan i da imam mnogo prostora raditi različite aktivnosti i projekte s djecom, a isto tako uspješno surađujem sa svim kolegama učiteljima.

Vi ste po svojoj struci i profesorica hrvatskog jezika, ali ne radite u razredu, već ste se odlučili baviti knjižničarstvom. Zašto?

Prvo sam htjela biti pravica i maštala o odvjetničkoj karijeri. Onda mi se u 18. godini dogodilo neko prosvjetljenje, pa sam poželjela biti profesorica hrvatskog jezika i predavati u školi. Međutim, kad sam završila fakultet i dobila ovdje posao u knjižnici, bila sam sretna zbog toga što sam dobila posao, ali ne pretjerano oduševljena što sam postala knjižničarka. Međutim, to se vrlo brzo promijenilo, otkrila sam neke nove spoznaje o ovom poslu i vrlo brzo se uživjela u njega. Danas često uđem u razred, bilo da se radi o zamjeni nekog kolege učitelja, a puno sati održim i kroz godinu podučavajući o knjižničarstvu, jer je i to u opisu moga posla.

Tako sam spojila oba svoja zvanja, i ono učiteljsko i ono knjižničarko.

Izgleda da ste vi jako zadovoljni sa svojim poslom. Ipak, ima li nešto što vam se ne sviđa ili što vas ljuti?

Pa nisam neka ljutica, ali mi ponekad bude žao što smo jako velika škola, s puno učenika, tako da ne uspijem uvijek ostvariti svoje zamisli. Ponekad moram provoditi puno više vremena izvan svog radnog vremena da bih ispunila svoje obaveze. Kao svaki knjižničar, nezadovoljna sam odnosom nekih učenika prema knjigama. Šaraju ih i trgaju. Eto, to me ljuti.

Čuli smo da ste uspješni i u pisanju. Možete li nam reći nešto više o tome?

Pa nisam uspješna kao Ivana Brlić Mažuranić, ali još stignem. Do prije nekoliko godina nikada mi nije palo na pamet pisati, ali nekako sam se našla u situaciji da je trebalo pripremiti neki igrokaz, a nisam mogla pronaći prihvatljiv tekst, pa sam se odvažila napisati ga sama. I tako je nekako to počelo. Svidjelo se i djeci i nekim mojim kolegicama, a s kolegicom Aleksandrom i njenom dramskom skupi-nom sam stigla i do državnog natjecanja. Naime, volim dramski odgoj u nastavi. U zadnje vrijeme volim raditi malo zahtjevnije projekte. Osobito sam sretna što surađujem i s ekološkom skupinom i kolegicom Natašom, koji su također stigli do državnog natjecanja. Sve mi je izazov, i volim raditi različite stvari. Moram priznati da jedno te isto ne mogu stalno raditi.

Što mislite, kakva je knjižničarka dobra knjižničarka i kakva knjižnica je dobra knjižnica?

Vaša knjižničarka i vaša školska knjižnica su ko dva bombončića. Šalu na stranu! Dobra je svaka knjižnica u koju uvijek možete ući, u kojoj vam je ugodno boraviti i kojoj ćete naći osobu koja će vam pomoći, pružiti informaciju koju vi trebate. Koliko sam ja u tome uspješna, vi odgovorite.

Da, naravno, i mi se sad osjećamo u knjižnici kao u svom dnevnom boravku. A da nam niste tako simpatični, možda vas ne bismo ni intervjuirali. Može li sad nekoliko kratkih pitanja na koja isto tako kratko odgovorite?

To će biti teško. Kod mene je sve na dugo i na široko. Uvijek pazim na umjetnički dojam.

Zašto ste najčešće u crnom?

Nemam problema s kombinacijom odjeće. A i knjižnica mi je sva šarena, pa na što bi to sličilo da sam i ja u cvjetićima

Što vam ne ide od ruke?

Ne znam pjevati, ne znam šiti, vesti, presti, roniti. Ne znam sama naliti gorivo u svoj auto, uvijek sve radim u zadnji tren, ne mogu odgledati film do kraja, a da ne zaspim, često gubim ključeve. Evo bilo bi dovoljno.

Kad ćete se udati?

Samo što nisam!

Ozbiljno!?!?

Pročitat će ravnateljica na razglas, kad bude.

Ma kad ćete se to udati?

Kad me netko zaprosi

Zašto nisu do sada?

I ja se pitam, sva sam izbezumljena od čekanja.

P. S. I, NARAVNO, SVE ČITATELJE ŠKOLSKIH NOVINA SRDAČNO POZDRAVLJA NAŠA I VAŠA NAJDRAŽA KNJIŽNIČARKA

Intervjuirale:

*Lara-Barbara Laskač
i Božena Matić, 6.r*

Foto: Mario Popović, 6.r

Putujem u snovima

U snovima putujem u zemlje čudne,
Gdje glave nikad ne ostaju budne.
U snovima putujem u planine čuda,
Tamo je svaka glava luda.
U snovima putujem u zemlje slasne
Gdje su ruke uvijek masne.
U snovima putujem gdje snovi pričaju
I gdje se svi igraju.

Matej Mustapić 3.r

Toni Veraja, 7.r, Junak

Šume vole borove

Vrućeg ljetnog dana šetao sam uz more i tražio hlad. Došao sam do visokog bora sa širokom krošnjom. Sjeo sam ispod njega u hlad. Osjetio se miris vlažne smole koja se kao sok iz limuna cijedila niz crnkasto stablo. Skroz sam zaboravio na paklenu vrućinu gledajući u duboko plavo more koje me je pomalo prskalo i rashlađivalo udarcima brzih valova o mali kameni zidić koji je okruživao bor pun zelenih iglica i smeđih češera. Pogled mi je odvuкао ogromno brdo koje se poput diva uzdizalo nad morem. Čuli su se cvrčci i galebovi koji s neba vrebaju ribu. Na vedrom nebu žarko je sunce peklo poput vatre.

I napokon je došla večer. Morao sam ići kući. Možda više nikad neću biti na ovom mjestu, ali ću ga sigurno jako dugo pamtili.

Antonio Dominiković 3.r

Renata Nikolac, 6.r, List

Putujem u snovima

Jedne večeri kada sam išao na spa-vanje nisam bio umoran, pa sam brojio ovce. Došavši do stote stvorio sam se u jednom ogromnom gradu. Pogledao sam oko sebe i, kad sam vidio Kip slobode, znao sam da sam u New Yorku. Zatim sam opazio kako svi govore hrvatski. Jako sam se začu-dio. Svi su me pozdravljali, čak je jedan čovjek rekao: „Eno Antonija našeg najpoznatijeg slikara!!”. Svi su vrištali od sreće što me vide i tražili su autograme. Bio sam jako zburjen.

Kad sam vidio da mi pružaju papire i olovke probudio sam se od sreće. Jedina buka što sam je čuo bilo je hrkanje moga mlađeg brata.

Antonio Dominiković 3.r

Putujem u snovima

Jednog lijepog sunčanog dana sam Jizašla ispred svoje kuće. Tamo se prostirao veliki vinograd. U tom vinogradu su bile moje tri kornjače. Stavila sam ih u krug, a njih je bilo sve više i više. Prekrile su me od glave do pete. Nisam ništa vidjela i strašno sam se uplašila. Počela sam vrištati i odjednom sam se probudila u svom krevetu.

Antea Mijoč 3.r

Izbor privremenog šumskog gradonačelnika

Bila je jedna šuma na velikoj planini puna svakojakih biljaka i životinja. Kod njih je vladao mir i blagostanje. Posljednjih dana ljeta šuma je osvanula oblijepljena oglasima za kojima je pisalo:

POŠTOVANI STANOVNICI ŠUMA:

SVE VAS POZIVAMO DA 23. RUJNA DOĐETE PRED VELIKI HRAST GDJE ĆEMO PROSLAVITI DOLAZAK JESENI I RAZGOVARATI O PROBLEMIMA KOJI NAS VJEROJATNO OČEKUJU OVE SEZONE.

VAŠ GRADONAČELNIK!!

Svi su se tome veselili a posebno djeca stanovnika šume, jer će biti mnogo slastica, igre i veselja. Došao je i taj dan. Svi su se pomalo skupljali. Veliki hrast je jako volio poslove jeseni, pa je uvijek sa svojim razigranim granama pravio smiješak.

TAM-TARAM-TA-gradonačelnik medvjed dolazi.

Gradonačelnik je najavio da jesen dolazi. Kad su proslavili dolazak nove sezone jesni, počeli su razgovarati o problemima koji ih očekuju. Mnoge životinje su morale spavati zimski san. To nije dobro za ostale stanovnike zato što je njihov gradonačelnik medvjed, a medvjedi spavaju zimski san. On je morao izabrati svoga zamjenika. Daje građanima na volju da svi glasuju ko će za vrijeme ove zimske sezone biti gradonačelnik. Glasovanje je dugo trajalo. Svi su se međusobno došaptavali. Biranje je gotovo! Svi su predali papiriće. Glasovi su se zbrojili i dobili su zamjenicu gradonačelnika. To je bila lija Rebeka!

Medvjed je otišao na spavanje u nadi da će lija biti dobra gradonačelnica.

Ana Gabrić, 5.r

Lara Leontenko, 6.r, Žuta kuća

FOTO STRIP *PRIJATELJSTVO NA KUŠNJI*

Putovanje vremenskim strojem

Kao i svakog dana, krenula sam u školu. Putem sam srela čovjeka koji je dijelio letke. Na papiriću je pisalo: **TRAŽI SE DOBROVOLJNI POMIČNIK ZA OTKRIĆA FIZIKE. JAVITE SE NA BROJ 684-541, profesor Ivan.** Zanimalo me je u čemu je stvar. Nazvala sam i raspitala se koliko trebam biti stara za pomoćnika. Nakon nekoliko sati poduke, profesor je rekao da sam idealna za fiziku.

Jednom me je nazvao da mu pomognem sastaviti vremenski stroj. Kada smo završili, zanimalo ga je bi li htjela biti prvi putnik vremenskog stroja. Htjela sam vidjeti budućnost, no rekao mi je da je to nemoguće. Ovaj stroj može putovati samo u prošlost. Ipak, zanimala me je i davna prošlost. Ispunio mi je želju da odaberem koje ću stoljeće posjetiti. Odabrala sam 12. stoljeće. Tada sam na malenoj tipkovnici stisnula broj 12 i određeni gumb. sve je nestalo u žutoj svjetlosti, godine su se brojale ispred mene od 2009 do 1100 godine. Uto se stroj prestade vrtjeti. Moje putovanje završilo je na otoku Krku, pokraj Jurandvora.

Pozornost mi je privuklo lupanje o kamen. Ispred kamene ploče stajao je svećenik i klesao natpis. Shvatila sam odmah da se radi o Bašćanskoj ploči. Sjetila sam se svoje

Katarina Ivanković, 6.r, Plava barka

drage učiteljice Nade i brbljave knjižničarke Ivane od kojih sam saznala sve o tom spomeniku. Upoznala sam se sa svećenikom. S čuđenjem je promatrao neobično odjevenu djevojčicu koja je stajala ispred njega. Prašnjavim putem stizali su kočija i konjanici. zaustavili su se ispred nas. Shvatila sam da ću upoznati kralja Zvonimira. Predstavila sam se, a lijepa kraljica Jelena htjela je upoznati imenjakinju. Lijepu je kraljicu zanimala budućnost, pa me je zato pozvala na dvor u Knin. Oduševljeno sam pristala. No, nažalost, vrijeme je isteklo. Pojavila se je žuta svjetlost i moje je putovanje završilo.

Našla sam se u profesorovu laboratoriju. Zasuo me je s milijun pitanja, a ja sam bila pomalo razočarana, jer se nisam stigla oprostiti od društva iz 12. stoljeća.

Jelena Popović, 4.r

Zagledan u zvijezde

Jučer u školi zadatak je bio,
ja stihovima izrazit sam se htio.

Uz zvijezde i Mjesec sam spomenuo,
u stihovima žurnim zvjezdano nebo
s Neretvom usporedio.
Nadam se da cipole nisam uvrijedio.

Očito pisao sam što nisam smio,
pa nisam postigao što sam htio.
Jer za mene je najljepša zvjezdica
kad mi u školi zasjaji petica.

Zato sam noćas nemirno spavao,
zvjezdano nebo svu noć sam sanjao.
Tražio zvijezdu što padalicom je zovu,
da mi ispuni želju ovu.

Nije to želja bogznakakva,
ali je san svakoga đaka.
Da peticu-zvjezdicu lijepu, šarenu
upiše Tatjana Duji Sršenu.

Duže Sršen, 6.r

MAŠKARE U NAŠOJ ŠKOLO I I

„Papirko” - Nagrada za originalnost

PROJEKT

HIGIJENOM ZUBA I DRUGIM PUTEVIMA DO ZDRAVOG ŽIVLJENJA

U ovoj školskoj godini 1.d razred je radio projekt Higijenom zuba i drugim putevima do zdravog življenja.

Sam naslov kaže da se radi o stilovima zdravog života u kojem smo ipak dali prednost razvijanju pozitivnih higijenskih navika.

U dijelu projekta koji se odnosi na higijenu zuba surađivali smo sa zubarom i roditeljem dr. Markom Kravarom.

Da bi se početni strah od osobe zubara spriječio dobro je poslužila i napuhana higijenska rukavica, zavezana kao balon s nacrtanim nasmijanim ustima i očima.

Zubar je dao ideju: „Nek ovo bude naš zaštitni znak...nek se zove Zupko!“

Napravili smo poštanski sandučić i zalijepili Zupka za njega. Djeca često ubace ceduljicu... Zupko, volimo te!...crtež srca, zubica...

Što smo učili o zubima? Evo ovako je to bilo!

Imali smo slikovnice koje su nam jako lijepo poslužile. U njima su bili crteži zdravog i bolesnog zuba, dijelova zuba, hrane zdrave za zube i hrane nezdrave za zube; slikovni prikaz da se zubi peru poslije svakog jela, a i ručice također...hrana, četkica, hrana, četkica...Imali smo i voćni dan u razredu. Jeli samo voće. Učili se zdravoj prehrani.

Svi smo imali svoju bilježnicu u koju smo bilježili sve što smo radili. Tako se tu našao i zalijepljen zubni konac s nadnevkom kad smo ga učili koristiti. U školskom wc-u smo vježbali mučkati zube s vodicom za usta. Zubar je djeci premazivao zube s amin fluoridom koji ima svojstvo zaštite zuba od zubne bolesti karijesa. Tako su se djeca ujedno učila prihvaćati različite okuse koji su nekima u početku bili gorkasti i neprihvatljivi. Koristili smo i plak velevator u obliku tableta. To su plave tablete koje se sisaju, a imaju svojstvo pokazivanja zubnih naslaga. Tamo gdje ostane plavo, tu su naslage, odnosno opasnost od razvoja karijesa. Imali smo razne korelacije s drugim predmetima te smo sadržaje integrirali i kroz timski rad gdje su učenici radili u grupama te svoj rad prezentirali pred razredom.

Da bi ostvarili uspješnu komunikaciju između učenika, učitelja, roditelja i zubara, napravili smo jedan letak sa shemom zuba. Nakon obavljenog sistematskog pregleda zuba na shemi smo označili bolesne zube. Na poleđini se nalazilo kratko pismo roditeljima u kojem smo zamolili da povedu dijete njegovom zubaru, da popravi zube označene na shemi, te ako primijeti još neki karijes da ga označi i popravi. U donjem dijelu letka se nalazio prostor za izabranog zubara koji je trebao napisati opis usluge i svoje podatke (ime, prezime, potpis, br. tel.). Popunjen letak s popravljenim zubicama je trebalo vratiti učiteljici. Većina učenika je vratila popunjen letak i popravila zubice. Bravo za učenike i za roditelje!

Također smo posjetili Dom zdravlja i bili u zubnoj ordinaciji dr.Zdenke Markotić. Učenici su ulazili u grupama, sjedali na

zubarsku stolicu i promatrali zubarske alate. Plan ovog dijela projekta je dr Marko Kravar predstavio na Radio Naroni 17.11.08.u Dječjoj emisiji za koju su učenici imali zadatak nacrtati zub.

Radovi su komentirani tijekom emisije. Učenici Neven Kežić i Tihana Obradović su se javili u emisiju i odgovarali na pitanja, te su od radija Naroni nagrađeni igračkama ONE 2 PLAY.

Kako izgleda zdrav, a kako bolestan zubčić pokazali smo i u maškarskoj povorci. Kostime su izrađivali roditelji 1.d.r. i učiteljice Marijana Čurić i Jelena Hrgović. Za tu prigodu uvježbali smo dvije pjesme Peri zube i Šubi i Dubi baš me bole zubi, te izradili transparente Da te cure ljube, dobro peri zube...

Sa školskom psihologinjom Majom Kapustić učenici su učili raspoznavati i izražavati osjećaje koje su na zadanom predlošku prikazivali određenim bojama na raznim dijelovima tijela. Također su zapisali neke životne situacije kad su imali doživljaj tih emocija.

Roditeljske sastanke smo obogatili predavanjima i radionicama u kojima su sudjelovali: dr. Marko Kravar, zubar; šk. liječnica dr. Asja Palinić Cvitanović i Snježana Nikolić, šk. defektolog.

Dr. Asja P. Cvitanović je govorila o stilovima zdravog života. Naglasila je važnost doručka prije jutarnjeg odlaska u školu, vrijednost nekih namirnica koje bismo trebali češće jesti, razloge ranijeg odlaska na spavanje za djecu ove dobi...

Dala je upute roditeljima o načinima postizanja uspješne komunikacije s djecom.

Snježana Nikolić, školski defektolog, imala je radionicu s roditeljima. Moje dijete- pokazatelji dobrog osjećanja djeteta. Nakon uvodnog dijela roditelji su popunili jedan listić u kojem su trebali dopuniti rečenice na pitanje Kako prepoznajete da je vaše dijete dobro ili loše?

Ja znam da je moje dijete dobro kada..... Izgleda.... (Kako?), ponaša se(kako?) Misli o sebi (što?), osjeća se..... i kada se drugi ponašaju prema njemu(kako?).

Svaki roditelj je pročitao i obrazložio svoj zapis. Tako smo dobili vrijedne informacije koje poboljšaju komunikaciju učitelja i učenika, a ujedno i roditelja i učenika.

U stilove zdravog življenja uvrstili smo i ples, odnosno potrebu za zabavom. Tako smo kroz sate izvanastavnih aktivnosti vježbali dječje pjesmice uz pokrete, razvijali osjećaj za ritam, učili plesati u paru....a ima tu i dečkića koji kažu: Ako neće one s nama, nećemo ni mi s njima...

Nastupit ćemo u Vidu na terasi muzeja Naroni za drugu godišnjicu otvorenja muzeja i za Dan škole. Jedna od pjesama se zove Mi smo dica vesela....

Samo takvi želimo i ostati!

Cjelokupni projekt ćemo prezentirati na radio Naroni, te izraditi plakate za školske panoe.

(pozadine: Marta Gabrić, 1.r. Volim svoju obitelj (gore) i Marija Jelaš, 1.r. Duga (dolje))

Pogledali smo za vas: -FILM O KOJEM STE ČULI

SLUMDOG MILLIONAIRE (MILIJUNAŠ S ULICE)

Mjesto radnje: Mumbai, Indija

Vrijeme radnje: 2006

Da nije bio ovogodišnji glavni pobjednik Oscara, Milijunaš s ulice možda ne bi toliko zaokupio pozornost javnosti, no upravo je to film koji je od deset nominacija potvrdio njih čak osam, uključujući i onu za najbolji film i najboljeg redatelja (Danny Boyle). Snimljen u bolivudskoj produkciji, prema knjizi V. Swarupa, donosi nam realističan prikaz života indijske sirotinje. Mnogo hvaljen posvuda u svijetu, rado gledan, nagrađivan, po nekima precijenjen, Milijunaš s ulice je film koji u svakom slučaju treba pogledati.

O čemu se ovdje, dakle, radi? U studiju gdje se snima indijska verzija tv kviza *Tko želi biti milijunaš?*, veoma popularnog i u nas proteklih godina, kao i drugdje u svijetu, pa tako i u Indiji, upravo je kucnuo najnapetiji trenutak – voditelj se sprema postaviti posljednje pitanje koje nosi glavnu nagradu. Pred utihlom publikom i izložen gorućim reflektorima tv studija nalazi se Jamal Malik (Dev Patel), osamnaestogodišnji mladić iz sirotinjskog kvarta Juhu u Mumbaiju. Voditelj kviza, Prem Kumar, nema nikakvih simpatija prema ovom natjecatelju, potencijalnom instant-bogatašu. Probivši se vlastitim snagama s ulice, Premu se ne sviđa mogućnost dijeljenja svjetala pozornice Milijunaša, te odbija vjerovati da bi klinac s ulice mogao znati sve odgovore. I tako kada istekne istekne vrijeme emisije (baš prije milijunskog pitanja), Prem već ima policiju spremnu izvan studija kako bi uhitili Jamala, za kojeg je on siguran da vara.

Indijska djeca

Tijekom noćnog ispitivanja policijski inspektor doznaje kako je Jamal jednako zbunjen svojim uspjehom. Vraćaju se na pitanja, jedno po jedno, a Jamal objašnjava gdje je naučio svaki odgovor. Prolazeći kroz pitanja koja je odgovarao na kvizu, prolazimo kroz etape njegovog života. Na površinu izlazi nevjerojatna priča,

Jamalova priča o modernoj Indiji. Pratimo njegov odnos sa starijim bratom Salimom, ljubav prema djevojci Latiki (Freida

Pinto), tragični gubitak majke, teško odrastanje na cesti, snalaženje i preživljavanje na svakojake načine, susrete s mumbajskim podzemljem itd. Neki su filmu zamjerili prerealistične scene indijske bijede, nekima je upravo to vrijednost tog filma. Dakako, svjetska publika navikla je na jedan drugi Bollywood. Na blještavilo i šarenilo, na pjesmu i ples, a ne na onu drugu stranu Indije. Evo što o snimanju filma kaže njegov scenarist S. Beaufoy: Ovo je bio jedan jako težak posao jer većina zapadnjačke publike nije imala priliku iskusiti stranu Indije opisanu u Swarupovoj knjizi. Siromašni su siromašniji nego ikad, a bogati su sve bogatiji. Između njih, u sredini, nalazi se masa ljudi koji jednostavno pokušavaju preživjeti i probiti se do uspjeha.

A naš protagonist, maleni Jamal sa svojim dogodovštinama, samo je jedan od bezbroj takve siromašne djece širom Indije i svijeta, samo što je njegova priča imala sretan kraj.

Na kraju filma ipak jedan tipični bolivudski prizor

SMEĐI MEDVJEDI-RIJETKA I ZAŠTIĆENA VRSTA

Smeđi ili mrki medvjed najveći je kopneni mesožder. Teži oko 100 do 150 kg, a može dosegnuti i težinu do 300 kg. Tijelo mu je mišićavo, stražnje noge su mu nešto duže od prednjih, a trag stražnje noge podsjeća na trag bosonogog čovjeka (!). Medvjed je noćni lovac i danju uglavnom drijema.

No, medvjed nije ni najmanje lijena životinja; danju može prevaliti i do 10 km, a u prosjeku svakog dana prijeđe do 2 km. Iako se čini trom, medvjed je vrlo brz i može doseći brzinu od 55 km/h. Također se ne boji vode i dobro pliva, a odlično se i penje na stabla. Mladi na svijet dolaze potpuno slijepi i prekriveni vrlo mekanom dlakom.

Uz majku provode prve dvije godine života-ona ih uči svemu: što

smiju jesti, kako pronaći hranu, koga se moraju čuvati (prvenstveno čovjeka), od koga su jači, kako pronaći zimski brlog i provesti zimu, itd. Ako ih se tijekom tog osjetljivog razdoblja razdvoji, mladunčad teško da će preživjeti. Što su mladi kada izgube majku, to su im šanse za preživljavanje manje.

Nekoć, u neka davna vremena, smeđi medvjed je obitavao na kopnu cijele Euroazije i Sjeverne Amerike. Danas je u zapadnoj Europi gotovo istrijebljen, može ga se još pronaći u srednjoj i istočnoj Europi, te Skandinaviji. Nekoć čest stanovnik između ostalog i naših predjela, danas je rijetka i zaštićena vrsta.

LJUDI I MEDVJEDI

organiziranjem prividnih borbi medvjeda i ljudi, pravih borbi medvjeda i pasa, obučavalo ih se da „plešu“ kako bi zabavljali ljude i sl. No, posebno ih se je ubijalo, a nažalost to se čini i danas, jer ga se smatralo opasnim za ljude. Ipak, u pravilu, medvjedi su plahe životinje i obično izbjegavaju blizinu ljudi. Medvjedi nestaju zbog svih tih razloga, a u novije vrijeme posebno zbog uništavanja njihovih prirodnih

staništa gradnjom naselja i prometnica, pa su mnoge vrste postale rijetke ili su iz nekih područja čak potpuno nestale.

Novinari

Na autocesti stradali medvjedica i njeno mladunče (30.11.2008)

Stradale životinje djelatnici Hrvatskih autocesta predat će danas lovačkoj udruzi Ravna Gora

Prijelaz preko ograde a onda i autoceste u zoni Ličkog Lešća sinoć oko 20 sati bio je koban za medvjedicu i njeno mladunče. Pod kotačima autobusa koji se kretao u smjeru Splita, na 152. kilometru autoceste Zagreb - Šestanovac, smrtno je stradala medvjedica, a medvjedića koji je trčao za njom pregazilo je osobno vozilo. Na autobusu je prouzročena manja materijalna šteta, a stradale životinje djelatnici Hrvatskih autocesta predat će danas lovačkoj udruzi Ravna Gora iz Ličkog Lešća, izvijestila je ličko-senjska Policijska uprava. (izvor: www.ezadar.hr)

Ljubljanom luta mrki medvjed (16.04.2009)

Životinja je prvi put uočena u četiri sata ujutro u srdešnjem gradskom parku Tivoliju nakon čega je objavljena uzbuna i pokrenuta potraga.

-Nemojte se micati, pravite se mrtvi, jer je ta zvijer brža i okretnija od bilo kojeg čovjeka-upozoreni su u četvrtak ujutro stanovnici Ljubljane, nakon što je objavljeno da slovenskom prijestolnicom luta mrki medvjed. Životinja je prvi put uočena u četiri sata ujutro u središnjem gradskom parku Tivoliju nakon čega je objavljena uzbuna i pokrenuta potraga. Ljubljanski zoološki vrt je u međuvremenu potvrdio da su njihovi medvjedi na sigurnom u kavezima. Policija smatra da se medvjed vjerojatno izgubio nakon što se spustio sa šumovitih brda koja okružuju grad. Policija je upozorila građane da izbjegavaju mjesta gdje je medvjed viđen, a navodno se uputio prema brdu Rožniku. (izvor: www.javno.hr)

Sličica iz mog djetinjstva

Dani mog djetinjstva prolazili su bezbrižno. Ne znam baš koju bih sličicu izdvojila, jer mi je svaka uspomena nekako posebna. Pa evo, ispričat ću vam plan jednog običnog dana. Malo bih bila s mamom, malo s bakom starom. Dida bi se angažirao oko podneva. Još dok nisam znala čitati on je meni bio najbolji tumač i prevoditelj na svijetu. I ne samo to. Sjećam se kad me uz stepenice na vratu nosio. Potom bi slijedio krug oko sela s prabakom. Brali smo mirisne „krajčice“ i šumske ciklame. Sigurno se pitate što su to „krajčice“?

Ružica Prnjić, 5.r, Šarena livada

Mirišu voćnjaci mog zavičaja

Jesen je zamirisala našim gradom. Posula je zlatni prah po voćnjacima. Unijela je nemir u prirodu. Presvukla se u najnoviju šuškvu haljinu, donijela sočne plodove i razbacala ih posvuda. Otpjevala je pjesmu i začarala voćnjake pune plodova sočnog i mirisnog voća. Kiša plače u rano jutro zavičaja. Njene suze kupaju mandarine slasnog okusa koje se smiješe i svima šalju pozdrave. U mom kraju počela je berba grožđa. Kada prolazim ulicom, osjećam miris mošta, dobrog vina i rakije. Dalje niz ulicu ugledam na stablu šipak, pukao od jedrine. Nisam mu mogla odoljeti. Ubrala sam ga. Slatko sam ga pojela vraćajući se kući. Shvatila sam da živim u zavičaju kojeg je jesen obdarila raznolikim plodovima. Volim sjesti i uživati u svim tim darovima.

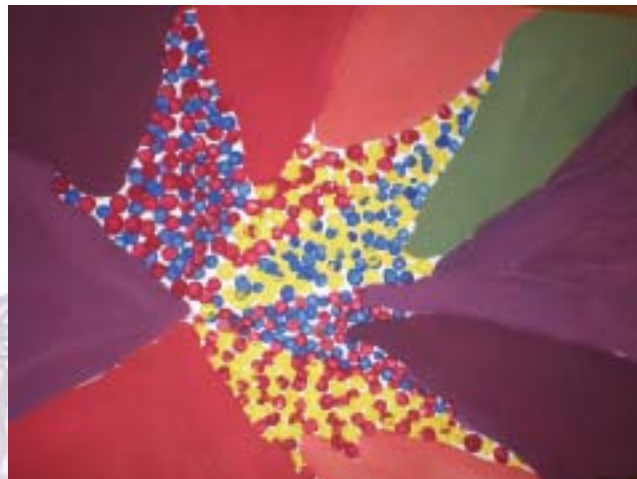
Barbara Đugum, 6.r

To je bio jedan od mojih stranih naziva, bio je to naziv za tratinčice. Slijedile bi pričice i bajke. Popodne igra s rođacima. Uvijek veselo, zanimljivo, posebno. Nakon večere počeo bi festival. Na sve jade odlazila bih u krevet. Usprkos svom opiranju brzo bih, u majčinu krilu, utonula u san. Moje djetinjstvo je nezaboravno. Premda sam još uvijek dijete, više nije tako zabavno. Škola je sa sobom odnijela sve čari. Svejedno, jer ja sam svoje djetinjstvospremila u najljepši kutak svog srca.

Susret

Osjetio sam njezin dolazak naslonjen uz prozorsko staklo, gledajući zlatnu sunčevu kuglu između dva daleka nebodera. Stigla si? pitam je tiho. Da, stigla sam. Još rano jutros, odgovori mi nježnim glasom. Već? nastavljam. Da. Slažem boje za ovaj i za sve svjetske parkove u kojima ću boraviti. Moram sve u šareno odjenuti: crveno, zeleno, smeđe... Lišće po podu pobacati i jeseni duh u ljudima probuditi. Znam da me nećeš razočarati ni ove godine, rekoh. Što si spremila za moje prijatelje? Pogodi?! reče ona. Znam, neki će u tebi pronaći mnoštvo inspiracija, a mislim da ni fotoaparati neće mirovati. Imat ćemo, vjerujem, predivnih ilustracija, fotografija i sastavaka ove metkovske jeseni. Hvala ti! Hvala ti na dobrodošlici, tiho mi je šapnula jesen. S prozora sam gledao zlatnu sunčevu kuglu kako nestaje između dva udaljena nebodera i bio sam smiren, obasjan blagom sunčevom svjetlošću. Sunca polagano nestaje i gasi se još jedan dan.

Zvonimir Vidović, 6.r

Lucija Leontenko, 6.r, Jesenski list

MORE

More je ljubav
i more je život.
More je uzimanje i davanje.
Stani na morskou hrid
i zatvori oči
u dubini sebe ćeš ga sresti,
oćutjeti i naći.
More je dio tebe.

Ćut ćeš mu vale
i krik galebova.

Vidjeti žale
i otežale mreže ribara.
Osjetit ćeš ljubav
naših predaka.

More je ljubav
i more je život.
More je uzimanje i davanje.

Mirko Šiljeg 6.r

More

Sjedim pored tebe
i posvuda te vidim,
more moje plavo,
i ja se tebi divim.

Jer se rodih ovdje
ja sam sretno dijete.
Pored tebe, more,
Sretni dan i lete

Mihaela Kosjerina 6.r

MOJE DJETINJSTVO

Moje djetinjstvo je škrinjica puna blaga. To blago nije novac, niti soba puna igraćaka. Nije to ni bicikl, ni role, ni skupocjena obuća, a ni odjeća.

Bogatstvo o kojem govorim jest bogatstvo moga djetinjstva. Ono se sastoji od ljubavi i sreće koju mi pružaju moji bližnji. No, nije ni samo to.

Bogatstvo o kojem govorim jest bogatstvo i ljepota prirode koja me svakodnevno okružuje. Trešnja koja me u proljeće i ljeto mami svojim žarko crvenim plodom, trava koja zeleni dvorište i mami na igru s prijateljima.

Kada se igramo na cesti, ponekad se moramo čuvati auta. No ja sam među sretnom djecom koja žive u gradu, pa ne moraju stalo paziti na automobile.

Moje djetinjstvo još traje. Ja sam još u njemu, okružena ljubavlju i puna ljubavi prema svima.

Podloga: Dora Lojpur, 4.r, Cipela

Antonia Obrvan 5.r

Luda sam od sreće: večeras je roditeljski sastanak (I)

Osvanuo je prohladan zimski dan. Kapljice kiše klizile su lagano mojim zamagljenim prozorom. Ustati iz toplog kreveta nije bilo baš lako. Opet se začuje povišeni majčin glas „Ustani!“.

Mrzovoljno sam se ustala i pospano zavalila u udobni naslonjač. Gledala sam onu tužnu vrbu što se objesila ispred kuće i razmišljala... Večeras je roditeljski, a moje ocjene nisu baš 'bajne'. Smišljala sam uvijek iste planove kako nagovoriti najdražu majku da ne ide na roditeljski sastanak. No nikad mi nije uspjelo, pa ne vjerujem da će mi se i sada posrećiti.

Nije mi jasno zašto svi roditelji idu na dosadne sastanke. Kad smo već kod toga, moja majka je sa smiješkom napustila kuću. Na roditeljskom uvijek ista priča: „Ana stalno brblja, ne znam ću što s njom, Ivo ima 6 jedinica, a Luka 4 neopravdana.“

Ali dobro, mene ne muči to, muče mene moje ocjene. Dosadna dvojka iz fizike još stoji na istom mjestu, a ja sam se zaljubila i tko sad ima vremena za učenje i ispravljanje ocjena. A tek trojka iz engleskog, 2 neopravdana iz njemačkog...

Netko je ljutito zalupio vratima kuće. Budući da se to čulo do moje sobe znala sam da je to ona, najbolja mama na svijetu.

Vjerujte, ostatak priče ne želite znati...

Lucija Vidović 8. r

Ivana Jarob, 5.r, Tri kameleona

JUTRO

Jutro u gradu.
Kola pred trgovinom.
Miris toplog kruha.

Karlo Mijoč, 5.r

DJECA NA LIVADI

Sunce na livadi.
Bojama se igra.
Vesela djeca.

Stipe Jelavić, 5.r

Roko Kravar, 1.r, Volim svoju obitelj

Luda sam od sreće: večeras je roditeljski sastanak (III)

Petak je. Zamišljena idem kući i brojim ocjene koje nisam rekla roditeljima. Kada sam već potrošila svih 10 prstiju na rukama, znala sam da mogu zaboraviti rolanje u subotu.

Odjednom me zabljesne jako svjetlo, tamo iza ugla. Bilo je to svjetlo automobila, a u tom automobilu bila je, nažalost, moja cijjenjena gospođa mama. Polako je otvorila zamagljeni prozor i upitala me imam li joj što reći prije roditeljskog. U grlu mi se odjednom stvorila divovska knedla...jedva izgovorivši da joj ništa, ama baš ništa ne krijem, tiho smo se rastale...

Već dva tjedna mi prigovara za dvije četvorke iz kemije, a tek sada kada sazna da je u dnevniku nasmiješeno čekaju još dvije dvojke... O tome ne želim razmišljati.

Onih 50 minuta je tako brzo prošlo. Već čujem „veselo“ koračanje gospođe mame stubama u zgradi... Šteta što je stan malen, pa se nemam gdje sakriti, jer skok s trećeg kata bio bi prerezican. A možda i ne bi, dolje je ipak trava barba Zvonke... Ma, o čemu ja to pričam??? Suočiti ću se s posljedicama ma kakve one bile.

Te hrabre misli pale su na nisko ulaskom mame u stan. „Znala sam da je bila loša ideja suočiti se s posljedicama,“ tiho sam promrmljala. Po izrazu lica moje mame, mislim da je barba Zvonkina trava bila bolji izbor, ali sada za to više nema vremena!

Doris Crnčević 8.r

Podloga: Dora Jakšić i Gabrijela Mateljak, 8.r, Kuća

Lucija Leontenko, 7.r, Kućice

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠE OSMAŠE

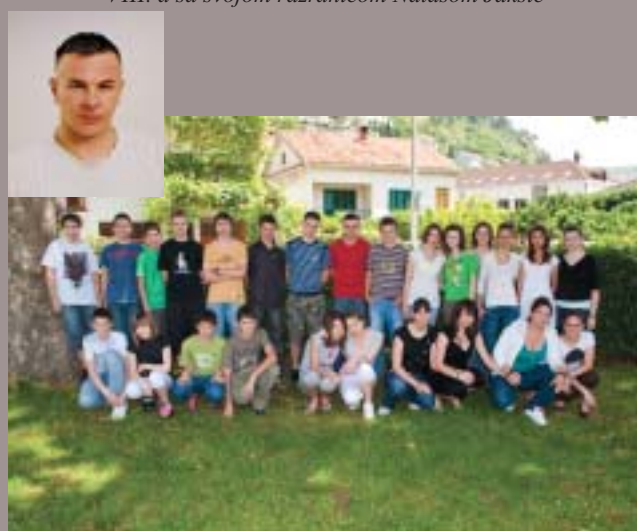
VIII. a sa svojom razrednicom Meri Pehar

VIII. d sa svojom razrdnicom Natašom Jakšić

VIII. b sa svojom razrednicom Ljiljom Lauš

VIII. e sa svojim razrednikom Borisom Brčićem

VIII. c sa svojom razrednicom Marinom Vuković

VIII. f sa svojom razrednicom Jasnom Brnas Katić